

"Kur'ân, kulûbe kut ve gıda ve ukûle kuvvet ve gınâ ve ruha mâ ve ziya ve nüfusa devâ ve şifa olduğundan usandırmaz." cümlesini açıklar mısınız?

Kur'an kalplerin manevi gıdasıdır. Nasıl bedenimiz gıdasız yaşayamaz ise, insanın manevi kalbi de Kur'an hakikatleri olmadan yaşayamaz.

Kur'an, insanın aklına kuvvet ve zenginlik katar ve onu tamamlar. Kur'an'sız akıl nakıstır, hakikatleri kendi başına idrak edip hazmedemez. Nasıl elektronik bir eşya, elektrik olmadan çalışamaz ise, Kur'an'sız bir akıl da manevi şeyleri anlama noktasında çalışmaz ve noksan kalır. Akıl elektronik bir eşya, Kur'an ise onu çalıştıran manevi bir elektrik akımı gibidir.

Kur'an, ruha su ve ışık gibidir. Nasıl insanın cesedi su ve ışık olmadan yaşayamaz ise, insanın ruhu da su ve ışık öneminde olan Kur'an olmadan yaşayamaz, tekamülünü tamam edemez.

Kur'an, aynı zamanda nefsin hastalık ve afetlerine karşı şifa ve devadır. İnsan ancak Kur'an'ın terbiyesi ile nefsinin ıslah edip temizleyebilir.

Kur'an hakikatleri ekmek ve su gibi olup, insanı usandırmaz. Daima tekrar edilse de, insan bundan lezzet alır. **Açlığın devamlı olması,** ekmek ve suyun devamlı olmasını nasıl iktiza ediyor ise, insanın kalp, ruh ve vicdanın açlığı da Kur'an gıdasının devamlı olmasını iktiza ediyor. Kur'ân hakikatleri meyve gibi bir defa tadılacak gıdalardan değil, ekmek ve su gibi sürekli gerekli olan zaruri gıdalardandır.